

కాటాను శ్రీమూర్తి ఆశ్రమము

“ఏమిటండీ ఈ బియ్యం లో వాగుపాడుం గాజుముక్కలూ? ఇవి ఏదైనా బియ్యం లోని ప్రత్యేకతలా?” మతి ఎత్తి పాడువు.

“వాగుపాడుం వరకూ ఫర్వాలేదు! గాజుముక్కలుకూడ ఉన్నాయంటే వాడెవడో చెనా ఏజంటో, పాకిస్థాన్ ఏజంటో అయివుంటాడు! ఏదిలా తీసుకురా చూడాం...” కళ్ళ ముందునుండి పేపరు తొలిగించాను.

నిజమే! చక్కగా చిన్న, చిన్న టుక్కలుగా చేసి మరి కలిపారు.

ఇవి తింటే కడుపులో గాయాలయి, మనిషి చాలా త్వరగా ‘టపా’ కడతాడు! నవ్వొచ్చింది.

ఈ దేశంలో ప్రజాసామ్యం పనికి రాదనిపించింది.

కత్తులో అనేక రకాలున్నాయి. ఓమాటు ‘మొగల్స్ మూజియమ్’లో చూసాను.

ఓ రకం కత్తితో పోడిచి మీట నొక్కితే నాలుగురకాల కత్తులు అందులోంచి విచ్చుకుంటాయి!

అదొక్కటే అలాంటి పోడికి వైద్యం.

“చూడు డియర్! నీకు తెలియదేమీ గానీ, సీసాలు, యిటుకల శుభ్ర, జనపనార యివన్నీ తినే మన ఘలున్నారు. బహుశః ఈరకం ప్రయోగ అందరిమీద చేస్తున్నారనుకుంటాను. మందు, మందు బియ్యం దొరక్కపోవచ్చు దా?”

“అవును. అవును రుద్దు, గాజు

‘పెంకుటం రేషన్ కారులమీద ఇస్తారు!’ విసురుగా వంటింట్లో కళ్ళిపోయింది.

“ఏమండీ! ఇంట్లో చింతపండు ఐపో వచ్చింది.”

“శుభం! ఇంక చింతేముంది?”

“రవ్వపులుసు కావాలి-చారుకావాలి అంటే నావలకాదు.”

“ఒకటేనుకు చెప్పు కనకం! ఈమధ్య నానోటి అలాంటి కోరికలు విన్నావా? రవ్వపులుసుకంటే రాళ్ళ నెక్కెను చాక అని నాకు తెలియదా? అయిపోయినదాని గురించి మనకు విచారం వద్దు. వీడ్కోలిచ్చేదాం.”

“ఏమండీ!”

“వచ్చి ఏమైందే.”

“కొందివచ్చి.”

“నాలుగున్నర!”

“ఏమిటి తెమా?”

“చారు కిలో ధర!”

“చారు చిల్లరకొట్టు ధరలుకాదు అడిగింది.”

“చారు అడిగితే ధరలే చెబుతున్నారనిపిస్తూ రుద్దుపోకుండా వుంటేనే వంద గ్రాములా, రెండువందల గ్రాములా అని అనుకున్నారు రెండో ప్రశ్న.”

“నాన్నారూ! టపాకాయలు.”

“బాబూ! ఓ చిన్న ప్రశ్నోయ్.”

“ఏమిటి నాన్నారూ?”

“మనం టపాకాయ లెందుకు కాల్చాలి?”

“కనకాసురుడు చచ్చాడు గనుక.”

“ఎప్పుడు?”

“ఏమీ”

“మా తాతయ్య పోయినప్పుడే మేం టపాకాయలు కాల్చలేదు. వాడెవడో ఛస్తే ఎందుకు చెప్పు.”

“ఊరంతా కాటుస్తారుగా?” బిక్క మొహం వేసేసాడు.

“ఇంకేం? తగలడుతున్న ఊరుని చూసి తృప్తిపడదాం! అయినా, అవి మనం కాల్చినే పేలవు!”

“నాన్నారూ...”

“ఏమిటింకా సందేహాలు?”

“కాదు ఒక్క చిచ్చుబుడి, మతాబు ఒకటి, నేలటపాకాయలు నాలుగుపాసీ లెండి... రెండు... కాకర పువ్వుతులు రెండు, అగ్గిపెట్టెలు రెండు.”

“బాబూ...”

“ఏమిటి నాన్నారూ?”

“మొన్న టీచరేమన్నాడు?”

“శీతం కట్టకపోతే పేరు కొట్టేస్తారుట.”

“ఎంత శీతం?”

“పన్నెండు రూపాయలు, ఛైనుతో కలిపి.”

“ఆ పర్స ఇలా పట్రా... ఎంతుంది?”

“పన్నెండున్నర!”

“ఇప్పుడు చెప్పు... మళ్ళీ జీతాలు రావాలి! దీపావళి నెలమధ్యలోనేగా వచ్చేది?”

“నాన్న గారూ...”

“ఏమిటి బాబూ...”

కన్నీళ్లు జారిపోతున్నాయి బుగ్గల మీదకి.

“ఒక్క అగ్గిపెట్టె రజనుదికొంటారా పోనీ... ఒక్క తెనండీ!”

